

Minister Energii

BM-WPR.0510.152.2026.KK

Warszawa, 2026-05-29

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w nawiązaniu do interpelacji posta Kamila Wnuka oraz grupy postów o numerze 16539 w sprawie koordynacji działań rządu na rzecz ochrony i wsparcia polskiego hutnictwa, poniżej przedstawiam odpowiedź przygotowaną w porozumieniu z Ministrem Klimatu i Środowiska, Ministrem Aktywów Państwowych oraz Ministrem Rozwoju i Technologii.

Zgodnie z obowiązującym podziałem kompetencji za dział administracji rządowej „gospodarka”, obejmujący m.in. prowadzenie polityki przemysłowej, odpowiada Minister Finansów i Gospodarki (MRiT). Do jego właściwości należą w szczególności kwestie kształtowania warunków podejmowania i prowadzenia działalności gospodarczej, działania na rzecz podnoszenia konkurencyjności i innowacyjności gospodarki, prowadzenie polityki przemysłowej, wspieranie transformacji w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym, a także udział w kształtowaniu polityki gospodarczej Unii Europejskiej.

W zakresie działań dotyczących sektora hutnictwa w ubiegłym roku toczyły się prace Zespołu ds. wypracowania rozwiązań mających na celu poprawę funkcjonowania branży hutniczej (dalej: Zespół), w skład którego wchodziłi przedstawiciele Ministerstwa Rozwoju i Technologii, Ministerstwa Klimatu i Środowiska, Ministerstwa Aktywów Państwowych, Ministerstwa Energii, a także przedstawiciele Hutniczej Izby Przemysłowo-Handlowej oraz Polskich Sieci Elektroenergetycznych. Powołanie ww. gremium zostało zainicjowane w Ministerstwie Przemysłu, a jego działania miały charakter uzupełniający. Zespół nie był organem decyzyjnym ani wykonawczym i nie podejmował działań wdrożeniowych.

Na podstawie postulatów branży zebranych i omówionych w trakcie jego funkcjonowania, przygotowano projekt dokumentu pn. „Rekomendacje dla zrównoważonego rozwoju przemysłu stalowego w Polsce”, zawierający identyfikację barier rozwojowych oraz katalog najpilniejszych działań wymagających podjęcia. Obecnie znajduje się on na końcowym etapie opracowania.

Przygotowywany dokument ma charakter analityczny, a jego celem jest syntetyczne ujęcie kluczowych wyzwań stojących przed sektorem stalowym, uporządkowanie postulatów zgłaszanych w toku dialogu z branżą oraz wskazanie obszarów wymagających dalszych działań w ramach właściwych polityk resortowych. Dokument nie przesądza o formie, zakresie ani harmonogramie realizacji poszczególnych rekomendacji, a decyzje w tym zakresie pozostają w gestii resortów i instytucji rzeczowo właściwych, działających samodzielnie w granicach swoich kompetencji oraz obowiązujących procedur.

Problemy, z którymi mierzy się polskie hutnictwo, mają charakter wielowymiarowy. Należy podkreślić, że Polska jest częścią Unii Europejskiej, dlatego działania krajowe muszą być komplementarne z rozwiązaniami na poziomie UE. Rząd RP, na czele z Ministerstwem

Rozwoju i Technologii, aktywnie uczestniczy w pracach nad inicjatywami unijnymi, które mają wpływ na funkcjonowanie przemysłu, w tym energochłonnego, poprzez zaangażowanie w realizację m.in. Clean Industrial Deal¹, Europejskiego planu działania w zakresie stali i metali², czy Industrial Accelerator Act (IAA)³.

Kolejna inicjatywa, w którą zaangażowani są przedstawiciele Ministerstwa Rozwoju i Technologii, to Ramowe zasady udzielania pomocy państwa na rzecz „czystego przemysłu” tzw. CISAF⁴. CISAF określa między innymi warunki udzielania wsparcia dla działań służących poprawie dostępu do przystępnej cenowo energii elektrycznej dla odbiorców energochłonnych.

Ministerstwo Rozwoju i Technologii wprowadziło również mechanizm zaliczkowych wypłat rekompensat kosztów pośrednich dla sektorów energochłonnych oraz wcześniejsze rozliczanie ich części. Zaliczka to tymczasowe wsparcie finansowe, rozliczane przy wypłacie rekompensat za dany rok (pierwsze zaliczki wypłacono w lipcu 2025 r.). Wprowadzenie systemu zaliczkowego wiąże się z szeregiem korzyści dla polskich przedsiębiorstw sektora energochłonnego. Przede wszystkim system zaliczkowy zapewnia stabilność prowadzenia działalności przez firmy, ponieważ pomaga utrzymać płynność finansową.

Dodatkowo w lipcu 2026 r. wejdzie w życie nowy unijny mechanizm ochrony rynku stali. Instrument ten zakłada globalny kontyngent taryfowy na poziomie 18,3 mln ton rocznie (zmniejszenie o 47% w porównaniu z 2024 r.), podwojenie cła poza kontyngentem do 50% oraz objęcie wszystkich kategorii produktów stalowych z krajów trzecich, w tym Ukrainy – z wyjątkiem Norwegii, Islandii i Liechtensteinu.

Natomiast z perspektywy nadzoru właścicielskiego Ministra Aktywów Państwowych nad spółką Węglukoks S.A., którego grupa kapitałowa obejmuje również podmioty prowadzące działalność w sektorze hutniczym, należy wskazać, że sytuacja spółek hutniczych pozostaje w istotnym stopniu uzależniona od czynników regulacyjnych, w szczególności kosztów energii oraz polityki klimatycznej i przemysłowej Unii Europejskiej. Czynniki te wpływają zarówno na bieżącą konkurencyjność przedsiębiorstw, jak i ich możliwości inwestycyjne oraz rozwojowe.

Z kolei w zakresie pozostającego w kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska CBAM informuję, że jest to nowy (wprowadzony w pakiecie Fit for 55) instrument polityki klimatycznej, który ma na celu stworzenie warunków do uczciwej konkurencji dla europejskich producentów objętych unijnym systemem handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) oraz producentów spoza UE, często mających siedzibę w krajach o łagodniejszej polityce klimatycznej, a także ograniczenie ryzyka ucieczki emisji. CBAM został zaprojektowany tak, aby odzwierciedlać system EU ETS i mieć zastosowanie do produkcji towarów importowanych do UE.

¹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu EkonomicznoSpołecznego i Komitetu Regionów Pakt dla czystego przemysłu: wspólny plan działania na rzecz konkurencyjności i dekarbonizacji COM(2025) 85 final

² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu EkonomicznoSpołecznego i Komitetu Regionów Europejski plan działania w zakresie stali i metali COM(2025) 125 final

³ Proposal for a REGULATION OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL establishing a framework of measures for the acceleration of industrial capacity and decarbonisation in strategic sectors and amending Regulations (EU) 2018/1724, (EU) 2024/1735 and (EU) 024/3110; COM/2026/100 final

⁴ Komunikat Komisji pn. Ramy środków pomocy państwa na rzecz wsparcia Paktu dla czystego przemysłu, (Dz. Urz. UE C/2025/3602 z 04.07.2025 r.)

Aktualnie obejmuje on cement, żeliwo i stal, aluminium, nawozy, wodór i energię elektryczną. Towary objęte CBAM są szczegółowo wymienione w załączniku I do Rozporządzenia 2023/956. Zakres towarów, zgodnie z planami Komisji Europejskiej, będzie się z czasem poszerzał, aby pełniej odzwierciedlać sektory objęte EU ETS. Aktualnie trwa jego rewizja, a do zakresu ma zostać dołączona kolejna grupa towarów. Komisja zaproponowała dołączenie kodów CN dotyczących w znacznej mierze żeliwa i stali.

Sektor hutniczy w Polsce co do zasady popiera rozszerzenie zakresu CBAM, traktując go jako ochronę przed konkurencją z państw trzecich.

Mając na uwadze powyższe, należy zauważyć, że podział kompetencji między resortami jest jasny, a każde ministerstwo realizuje zadania w ramach własnej właściwości. Przekazanie odpowiedzialności za wsparcie i nadzór nad hutnictwem w celu koordynacji z obecnymi strukturami do jednego ministerstwa wydaje się niecelowe i trudne do wdrożenia w praktyce z uwagi na złożoność i wielowymiarowość tego zagadnienia. Należy podkreślić, że wszystkie resorty wykonują swoje zadania w zgodzie z przyjętą polityką Rządu RP, a równomierne obciążenie pracą, wynikające z odpowiednio przygotowanego podziału kompetencji, przyczynia się do zapewnienia odpowiedniego poziomu realizacji spraw oraz umożliwia jego terminowość.

Z wyrazami szacunku
z upoważnienia Ministra

Marian Zmarzły
Podsekretarz stanu
2026-05-29

Do wiadomości:

1. Kancelaria Prezesa Rady Ministrów
2. Ministerstwo Aktywów Państwowych
3. Ministerstwo Klimatu i Środowiska
4. Ministerstwo Rozwoju i Technologii